

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1709. usque ad annum 1714

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 90119266

§. 94. Congregatio in caussa Quesnelliana Romæ instituta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67615](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67615)

Sæc. XVIII tis &c. versionem LXX. Interpretum
A.C. 1712. ex Codice Alexandrino, irenum,
Spicilegium Patrum & Hæreticorum
Sæcu!. I. II. & III. Justini M. Apolo-
giam cum notis, defensionem testimo-
nii Josephi de Christo, Epistolam de
Codice Alexandrino LXX. Interpre-
tum, præter opera Georgii Bulli.

§. XCIV.

*Congregatio in causa Quesneliana
Romæ instituta.*

Lafiteau
Hist. de
Const. t. I.
part. I.
pag. 130.

Ineunte anno hujus Sæculi duodeci-
mo summus Pontifex non modo a
Rège, sed etiam a plurimis Francie
Episcopis sollicitatus, singularem Con-
gregationem, in qua Quesnelli refe-
xiones examinarentur, instituere de-
crevit. Nominabat igitur Spadam,
Ferrarium, Fabronium, Casinum &
Tolomeum Jesuitam Cardinales, qui-
bus sex laboris socios ex celeberrimis
Theologis & Jureconsultis adjunxit.
His gallicus Quesnel liber unacum
ejusdem versione latina tradebatur, ut
præprimis eundem cum versione con-
ferrent, & de versionis fidelitate judi-
cium pronuntiarent; ne vero Cardina-
lem Noaillum, qui hunc librum ap-
probabat, offendere timerent, ejusdem
literæ illis exhibebantur, in quibus se-
cete.

ceteris priorēm Pontificia decisioni in- Sæc. XVIII.
hæsurum profitebatur, Opportune e- A.C. 1712.
tiam Romam advenerant observatio-
nes, quas Cameracensis Archiepisco-
pus in Quesnelli librum fecerat; his
enim mature pensatis Pontifex institu-
tæ Congregationis necessitatem lucu-
lentius perspexit. Dies erat trigesi-
ma Julii, qua Pontifici tradebantur
Lucionensis & Rupellensis Episcopo-
rum literæ, in quibus significabant,
se per integrum ferme annum appella-
tionem distulisse, spe freti, Cardina-
lem injuriam ipsis illatam tandem re-
paraturum &c. Paulopost P. Rolletus
FF. Minimorum Generalis literas Car-
dinalis Noaillii, quibus contra utrum-
que Episcopum vehementer questus,
suam agendi rationem vindicare nite-
batur, summo Pontifici exhibuit, ro-
gans, ut si Papa ad Episcoporum literas,
respondere vellet, omnia verba ponde-
raret, ne hi Episcopi Pontificium can-
dorem in rem suam non sine caussæ
Sedisque Apostolicæ præjudicio verte-
rent. Interim Franciæ Rex hoc ne-
gotium maturari, iteratis literis urge-
bat, nec segniores erant Theologi in
Quesneliani libri discussione, ex quo
jamjam quinquaginta duas proposi-
tiones censuris notandas decerpserant,
quæ tam postea ad triginta quinque

Hist. Eccles. Tom. LXVIII. Cc re-

Sæc. XVIII. reductæ fuerunt; Tellierus vero datus
A. C. 1712. Romam literis centum & tres propositio-
nates ex præfato libro excerptas de-
nuntiabat, quarum tamen plures ex-
plicatione sanari posse, censebant Exa-
minatores: Verum Pontifex majore ad-
huc sedulitate eas examinari, hanc
que in rem qualibet hebdomada binas
consultationes haberi præcepit, eo-
demque tempore Gaillandius Sorbonæ
Doctor librum sub titulo: *Dilucidatio-*
nes in quædam opuscula Theologica edi-
dit, ac vehementer in Quesnelli li-
brum, Bossueti apologiam atque in
Parisiensem Archiepiscopum insurrexit,
qui tamen unacum Quinoto, qui hunc
librum (*) approbavit, Cancellarii in-
dignationem incurrit, & P. Lalleman-
tius Quesnelli notis, si has Romæ
proscribi contingeret alias a se com-
positas opposuit, ut hæ in earum lo-
cum succedere possent. Ineunte etiam
hoc anno Quesnellus contra utriusque
Episcopi Instructionem edidit apo-
geticam explicationem mentis suæ in
reflexionibus manifestatæ.

§. XCV.

(*) Alius Sorbonæ Doctor hunc librum
confutavit, edito opusculo, cui titulus: *Vani*
Jesuitarum conatus contra Bossueti apologiam
reflexionum in Novum Testamentum.